

Sag C-478/07

Budějovický Budvar, národní podnik

mod

Rudolf Ammersin GmbH

(anmodning om præjudiciel afgørelse
indgivet af Handelsgericht Wien)

»Bilaterale traktater mellem medlemsstater — beskyttelse i en medlemsstat af en geografisk oprindelsesangivelse fra en anden medlemsstat — betegnelsen »Bud« — brugen af det amerikanske varemærke Bud — artikel 28 EF og artikel 30 EF — forordning (EF) nr. 510/2006 — EF-ordning til beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser — Den Tjekkiske Republiks tiltrædelse — overgangsforanstaltninger — forordning (EF) nr. 918/2004 — EF-ordningens anvendelsesområde — udtømmende karakter«

Forslag til afgørelse fra generaladvokat D. Ruiz-Jarabo Colomer fremsat den
5. februar 2009 I - 7724
Domstolens dom (Store Afdeling) af 8. september 2009 I - 7757

Sammendrag af dom

1. *Frie varebevægelser — undtagelser — beskyttelse af industriel og kommerciel ejendomsret — beskyttelse af en betegnelse som ren og indirekte geografisk oprindelsesangivelse — betingelser (Art. 28 EF og 30 EF)*

2. *Frie varebevægelser — undtagelser — beskyttelse af industriel og kommerciel ejendomsret — beskyttelse af en betegnelse, der er beskyttet i henhold til en bilateral traktat mellem medlemsstater, som geografisk betegnelse eller oprindelsesbetegnelse — betingelser*
(Art. 30 EF)
3. *Landbrug — ensartede lovgivninger — beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler — ensartet og udtømmende beskyttelsesordning*
(Rådets forordning nr. 510/2006)

1. Med henblik på at afgøre, hvorvidt en betegnelse, der ikke er et geografisk navn, kan anses for at være en ren og indirekte geografisk oprindelsesangivelse, hvis beskyttelse i medfør af bilaterale traktater, som er indgået mellem medlemsstater, kan begrundes i henhold til kriterierne i artikel 30 EF, påhviler det den forelæggende ret at efterprøve, hvorvidt denne betegnelse efter de faktiske omstændigheder og den begrebsmæssige forståelse i oprindelsesmedlemsstaten — uanset at den ikke er et geografisk navn som sådan — i det mindste er egnet til at oplyse forbrugerne om, at det produkt, hvorpå den er angivet, stammer fra et bestemt område eller sted i denne medlemsstat. Hvis en sådan undersøgelse viser, at den omhandlede betegnelse mangler denne minimumsevne til at genkalde det omhandlede produkts geografiske oprindelse, kan beskyttelsen heraf ikke begrundes ud fra hensynet til beskyttelse af industriel og kommerciel ejendomsret i artikel 30 EF's forstand og vil i princippet — i mangel på anden hjemmel for beskyttelsen — være i strid med artikel 28 EF.

Den forelæggende ret skal desuden på ny i henhold til de faktiske omstændigheder og

den begrebsmæssige forståelse i oprindelsesmedlemsstaten efterprøve, hvorvidt denne betegnelse ikke på tidspunktet for de bilaterale traktaters ikrafttræden eller senere har fået karakter af en artsbetegnelse i denne medlemsstat, idet det er godtgjort, at formålet med beskyttelsesordningen, der er indført ved disse traktater, henhører under beskyttelsen af industriel og kommerciel ejendomsret i artikel 30 EF.

Da der ikke findes nogen fællesskabsretlige bestemmelser på området, tilkommer det den forelæggende ret i overensstemmelse med sine nationale retsregler at beslutte, om der skal bestilles en opinionsundersøgelse, som skal afklare de faktiske omstændigheder og den begrebsmæssige forståelse i oprindelsesmedlemsstaten med henblik på at efterprøve, hvorvidt en betegnelse kan klassificeres som en ren og indirekte geografisk oprindelsesangivelse, og at den ikke har fået karakter af artsbetegnelse i denne medlemsstat. Det er også i forhold til samme nationale retsregler, at den forelæggende ret, hvis den

finder det nødvendigt at bestille en opini-
onsundersøgelse, med henblik på denne
efterprøvelse skal afgøre, hvilken
procentdel af forbrugerne der anses for
tilstrækkelig betydningsfuld.

(jf. præmis 82-84, 89 og 94
samt domskonkl. 1)

2. Artikel 30 EF opstiller ikke et konkret krav til beskaffenheden og varigheden af den brug, der i oprindelsesmedlemsstaten er gjort af en betegnelse, der er beskyttet i henhold til bilaterale traktater, som er indgået mellem medlemsstater, for at beskyttelsen heraf er begrundet i medfør af beskyttelsen af industriel og kommerciel ejendomsret i denne artikels forstand. Spørgsmålet om, hvorvidt et sådant krav finder anvendelse i et konkret tilfælde, skal af den forelæggende ret afgøres i henhold til gældende national ret, navnlig i henhold til den beskyttelsesordning, der er fastsat ved de nævnte bilaterale traktater, som er indgået mellem medlemsstaterne.

(jf. præmis 91, 93 og 94 samt domskonkl. 1)

3. Den EF-beskyttelsesordning, der er fastsat i forordning nr. 510/2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer, har en udtømmende karakter, således at denne forordning er til hinder for anvendelsen af en beskyttelsesordning, der er fastsat ved traktater mellem to medlemsstater, såsom bilaterale traktater, og hvorved en betegnelse, der ifølge en medlemsstats lovgivning anerkendes som en oprindelsesbetegnelse, gives beskyttelse i en anden medlemsstat, hvor denne beskyttelse reelt påberåbes, uanset at denne oprindelsesangivelse ikke har været genstand for en registreringsansøgning i henhold til denne forordning.

Formålet med forordning nr. 510/2006 er nemlig ikke at oprette en supplerende ordning — ved siden af nationale bestemmelser, som kunne vedblive at eksistere — til beskyttelse af kvalificerede geografiske angivelser som f.eks. den ved forordning nr. 40/94 om EF-varemærker indførte ordning, men at fastsætte en ensartet og udtømmende ordning for sådanne angivelser.

(jf. præmis 114 og 129 samt domskonkl. 2)